בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"
יום ד', כ"ט ב תשס"ג (02 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

פרשת המים [מתוך "ימות המשיח"...הסיום הדרמאטי]

כאשר החלו לרדת טיפות הגשם הראשונות, נשמעו מצהלות שמחה לא רק בישראל, אלא בבתים ובבארים על-פני כל כדור הארץ.

"יורד גשם!" דיווח בהתרגשות אחד הכתבים ופרץ בבכי. "אחרי כמעט שנה וחצי של בצורת בישראל, סוף-סוף יורד גשם מעל הכינרת!"

עד מהרה נאלצו הצלמים למצוא מחסה מפני המבול. ענן ה"כבשה" הלבן ריחף מעל הכינרת והוריד זרם בלתי פוסק של גשם. הגשם המשיך לרדת כל אותו היום וכל הלילה שלמחרת. המדענים נאלמו דום. בניגוד לחוקי הטבע, הענן היה תלוי מעל האגם. לא ימיש הענן יומם ולילה.

"זה פשוט מדהים!" תיאר אחד הכתבים של ה-BBC. "אנשים שעמדו על הגבעות שמסביב, במרחק של לא יותר מ- 50 מטר מהאגם, נותרו יבשים לגמרי!"

וכך זה נמשך. במשך ימים ולילות נשפכו ללא הפסק אין-ספור מטרים מעוקבים של מים לתוך הכינרת. נראה היה שכולם במדינה, דתיים ושאינם דתיים, באו לראות את הפלא. מיסיונרים הגיעו מרחבי תבל, היו שם מורמונים מיוטה, קרדינלים מרומא, בודהיסטים מטיבט, ויהודים מארה"ב. הנוצרים אמרו כי ישו הוא שחולל את הנס הזה. הערבים שיבחו את אללה. הפעם, לשם שינוי, החי---ים בישראל מילאו פיהם מים.

כאשר מלאה הכינרת ומפלס המים הגיע לגובה המירבי, עלה מספר העיתונאים שהתרכזו בחופי טבריה לשיא שכמוהו לא נרשם בשום אירוע קודם בישראל. בלוני הליום, שעוצבו על-פי צורתו של הענן, נמכרו באלפים. תמונתו של הרב המקובל התנוססה על חולצות ועל גלויות. אתאיסטים מושבעים היו מוכנים לשלם 50 שקל כל אחד תמורת כיפה סרוגה.

הגשם השוטף ירד במשך 40 יום ו- 40 לילה עד שהכינרת עלתה על גדותיה. ואז, באותה פתאומיות שבה החל, כך לפתע פסק. הענן התרומם אל-על ונעלם.

שחיינים שבו לחופי האגם וסירות שוב הפליגו על מימיו. עולי הרגל, שהגיעו מרחבי העולם לצפות בנס, קיפלו את אוהליהם. גם הישראלים, בחוסר רצון בולט, שבו לבתיהם. אנשים מיהרו למקומות עבודתם ויצרו פקק תנועה אדיר שהשתרך לאורך של קילומטרים. צופרי המכוניות הרעישו, פגושים התנגשו זה בזה, נהגים החליפו ביניהם פרטים וגם כמה מהלומות, שכחו שאך אתמול **היו כל ישראל חברים**. כמעט בן-לילה שבו החיים במדינה למסלולם. הערבים חזרו לדקור יהודים, מר"צ הניחה על שלחן הכנסת הצעת חוק שלפיה יקוצץ תקציב החינוך של החרדים, העיתונאים הזרים עזבו את הארץ כדי לדווח על חדשות ממקומות אחרים בעולם, בתל-אביב פרחו העסקים בשבת, כרגיל. עד מהרה התברר שהמזכרת היחידה שנותרה מהנס הגדול שהתרחש היה בלון הליום ענקי בצורת ענן, שאחד מבעלי המלונות בטבריה שחרר מעל הכינרת.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום **ד'**, **כ"ט** ב תשס"ג (**02** באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לעתים זאת בצורת, לעתים מלחמה. הרב המקובל אומר שיש בידי היושב במרומים דרכים רבות לאחד את עמו.

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!